

Arrest

nr. 193 243 van 5 oktober 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 2 juni 2017 met nummer 187 940 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen.

Gezien de brief van de hoofdgriffier van 2 augustus 2017 waarbij de partijen in kennis worden gesteld van de mogelijkheid om te worden gehoord.

Gelet op het verzoek tot horen, ingediend door de verzoekende partij op 7 augustus 2017 .

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. PARMENTIER, die loco advocaat F. VAN DER SCHUEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Artikel 39/82, § 3, vijfde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“(…) De schorsing en de andere voorlopige maatregelen die zouden zijn bevolen voor het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring van de akte wordt door de voorzitter van de kamer of door de rechter in vreemdelingenzaken die hij aanwijst die ze heeft uitgesproken onmiddellijk opgeheven als hij vaststelt dat binnen de in de procedureregeling vastgestelde termijn geen enkel verzoekschrift tot nietigverklaring is ingediend waarin de middelen worden aangevoerd die ze gerechtvaardigd hadden.”

1.2. Artikel 49 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen luidt als volgt:

“Met het oog op de toepassing van artikel 39/82, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980 stelt de griffie de partijen ervan in kennis dat de schorsing en in voorkomend geval, de voorlopige maatregelen worden opgeheven omdat na het verstrijken van de normale beroepstermijn van 30 dagen geen enkel verzoekschrift tot nietigverklaring is ingediend waarin de middelen worden aangevoerd die ze gerechtvaardigd hadden, tenzij een van de partijen vraagt om te worden gehoord.

Als een partij binnen een termijn van acht dagen vraagt te worden gehoord, dan roept de voorzitter de partijen op om spoedig te verschijnen. De Raad doet uitspraak over de opheffing van de schorsing en, in voorkomend geval, van de voorlopige maatregelen.

Als geen enkele partij vraagt te worden gehoord, stelt de kamer de opheffing van de schorsing en, in voorkomend geval, van de voorlopige maatregelen bij arrest vast.

In de in het eerste lid bedoelde kennisgeving van de griffie wordt melding gemaakt van artikel 39/82, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980 en van dit artikel.”

1.3. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 21 september 2017 staat het volgende vermeld: “De voorzitter wijst erop dat de verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord naar aanleiding van de door de Raad gemaakte vaststelling dat zij, nadat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing werd geschorst in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, geen beroep tot nietigverklaring heeft ingediend, vaststelling die in principe leidt tot de opheffing van de toegewezen schorsing. De verzoekende partij bevestigt dat zij geen beroep tot nietigverklaring heeft ingediend en stelt dat de reden hiervoor erin bestaat dat de verwerende partij haar tijdens de termijn voor het indienen van een dergelijk beroep heeft bericht dat de geschorste beslissing werd “geannuleerd”. Zij legt dienaangaande een stuk neer. De verwerende partij heeft hierbij geen opmerkingen.”

1.4. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting uitdrukkelijk geen annulatieberoep te hebben ingediend tegen de beslissing van 29 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. De Raad dient op te merken dat een eventuele intrekking van de bestreden beslissing niet impliceert dat artikel 39/82, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet juncto artikel 49 van voormeld koninklijk besluit van 21 december 2006 geen toepassing vinden. Voormelde wetsbepalingen voorzien in duidelijke bewoordingen dat de Raad de bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging onmiddellijk opheft indien hij vaststelt dat niet tijdig een verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend.

1.5. Aldus dient toepassing te worden gemaakt van voormelde bepalingen en wordt de schorsing, bevolen bij arrest van 2 juni 2017 met nummer 187 940, opgeheven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De schorsing wordt opgeheven.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA